

ע"פ 839/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט

ע"פ 839/15

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה מיום
21.12.2014 בתיק פח 036795-07-13

תאריך הישיבה: י"א באב התשע"ה (27.07.2015)

בשם המערער: עו"ד ראניה סרוג'
בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

המערער הורשע, לאחר משפט הוכחות, בעבירות של מעשים מגונים במשפחה בקטינה שטרם מלאו לה 16 ולא בהסכמה ותוך שימוש בכוח, וכן בעבירות תקיפת קטין על-ידי אחראי ותקיפת בן משפחה; במסגרת משפטו זוכה

עמוד 1

בחלק מפרטי האישומים. עניינן של העבירות פגיעות פיסיות וכן פגיעות מיניות בשתי בנותיו, בנות כ-14 וכ-17 בעת המעשים (העבירות סווגו והוחלו בהתאם לגילה ולנסיבותיה של מתלוננת). בית המשפט קמא, שראה את המקרים הקשורים לכל אחת מהן כאירוע נפרד, גזר על המערער שלוש וחצי שנות מאסר לגבי כל אחת מהן, וחפף שנתיים וחצי באופן שהושתו על המערער ארבע וחצי שנות מאסר בפועל וכן מאסרים על תנאי.

עיקר הערעור נסב על הטענה כי אין מדובר בשני אירועים אלא באירוע אחד, שכן אין להפריד - כנטען - בין המעשים בשתי הבנות, אותן ראה המערער כ"אובייקט" אחד, ועל כן יש לראותם כקשורים "קשר הדוק" לפי ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל. עוד נאמר, כי מדובר במספר מעשים קטן על פני זמן רב, וכי אין המעשים בדרג העליון של החומרה, ועל כן יש מקום להקל בעונשו של המערער.

מטעם המדינה נטען כי פסק הדין קמא נכון, ועליו לעמוד על תילו ללא שינוי.

חרף טיעוני הסניגורית המלומדת, שטענה כל הניתן, איננו רואים מקום להתערבות בעונש. בין אם נראה את המעשים כבית המשפט קמא כשני אירועים ובין אם נקבל את הטענה כי מדובר באירוע אחד, אי אפשר שלא לראות בחומרה רבה תקיפות פיסיות ומיניות של אב כלפי בנותיו. שומה על בתי המשפט לתת ביטוי לכך על-ידי ענישה הולמת, ובית המשפט קמא, בחפפו את שני מכלולי העונש במידה רבה, הוציא מתחת ידו גזר דין שאינו ברף חומרה המצדיק התערבות.

איננו נעתרים איפוא לערעור.

ניתן היום, י"א באב התשע"ה (27.7.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה